Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26154
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Tunc ⁊ in dō plene pficim⁹ cū a nob ipsis fundit⁹ defecerim⁹
Hee itaq; crescentiū m̄sure uirtutū sci uiri uocib⁹ gradus
dicuntur: Electi ⁊ enī q̄sq; a rudimēto sui pri⁹ teneritudine
inchoans ad robusta p̄modū ⁊ fortia ēualescit. Qd apte
in euangelio demonstrat ueritas dicēs. Sic est regnū dei quē
ad modū si iactet homo sementē in terra ⁊ dormiat. Et surgat
nocte ac die ⁊ sem̄ germinet. Et increscat dū nesciat ille. Cui⁹
nimirū seminis incrēta denuntians adiungit. Ultro
enī terra fructificat. p̄mū herbā deinde spicas. deinde
plenū frumētū in spica. Cui⁹ pfect⁹ q̄q; etiam finē subro
gat dicēs. Et cū se p̄duxerit fruct⁹. statim mittit falcē. quo
uenit tem⁹ messis. Ecce ueritatis uoce p̄ gradatim frugū
distincta s incrēta meritq;. Ait enī. Primū herbam
deinde spicas. deinde plenum frumētū in spica. Adhuc
herba adhuc te fuerat petrus. cū ancille ore subito uni⁹
flatu sermonis inflexus ē. ita q̄ de p̄ deuotionē uiridis
s. adhuc p̄ infirmitatē tener. Plenū ⁊ frumētū in spi
ca inuenit⁹ ē. q̄ndo p̄ sequentib⁹ p̄ncipib⁹ resistebat dicēs.
Oportet deū magis quā hominib⁹. Plenū frumētū
inuentus ē. q̄ndo in tortura p̄secutionis tot uerbera
p̄tulit. Et tamen neq; palearū more in minut⁹ ē. s. gra
nū integrū mansit. Paulisp q̄ppe in una q̄q; anima
ut ita dicā intēne grē humor ēruberat. ut herba in fru
ge crescat. Nemo ergo quē libet primū cū adhuc her
bā uidet de frumēto desperet. ab herbarū q̄ppe foliis
que huc illuc q; mollit defluunt surgentia frugum
grana solidantur. Bene aū daniel ppha loqnte ad se
dno dū positionē nob⁹ sui corporis insinuare studuit.
hec meritq; incrēta signauit. Ait enī. audiui uocē
uerboq; Et audiens iacebā ēsternat⁹ sup faciē meam.